

Verbet gustar

Då i Svenskan använder sig av ett subjekt och ett direktobjekt så i spanskan sätter man ut ett indirekt objekt (eller objektspronomen i dativ) före verbet *gustar* för att visa vem det är som gillar något

– hur *gustar* böjs bestäms alltså av vad det är som tycks om.

A mí me gusta esta novela. *Jag gillar den här boken.* (Tänk istället: *den här boken tilltalar mig.*)

A Elsa le gustan esos zapatos. *Elsa gillar de där skoorna.* (Tänk istället: *de där skoorna tilltalar Elsa.*)

Om det är tydligt vem det är som gillar något kan den första delen utelämnas:

A mí me gustan los perros. → **Me gustan los perros.** *Jag gillar hundar.*

A nosotros nos gustair de compras. → **Nos gustair de compras.** *Vi gillar att shoppa.*

Böjningsformerna *gusta* och *gustan* används ofta när man pratar allmänt om tycke och smak. Verbet *gustar* kan dock användas i både singular och plural samt i alla olika böjningsformer, så länge man har i åtanke att det definieras av ”objektet som gillas”, det vill säga subjektet i den spanska meningen.

¿Te gusta el café? Gillar du kaffe? Inte ¿Te gustas el café?

Me gustaron sus zapatos. Jag gillade hennes skor, inte Me gustó sus zapatos.